

Obsah

ROLE MÚSIKÉ V ŘECKÉ KULTUŘE	
(Sylva Fischerová)	7
Úvod: <i>Músiké techné</i>	8
I. Múzický narativ: Múzy a jejich potomci v lidském a božském světě	28
II. <i>Paideia a músiké</i>	51
Epilog aneb „geniální omyl“ florentských učenců	71
PRINCIPY STAROŘECKÉ HUDEBNÍ TEORIE A PRAXE	
(Marcela Slavíková)	73
Tóny starořeckého hudebního systému.....	73
<i>Harmonia</i> versus <i>tonos</i>	77
Systém <i>harmonií</i>	78
Systém <i>tonů</i>	80
Hudební rod	82
Jednohlas nebo vícehlas?	84
PSEUDO-PLÚTARCHOS O HUDBĚ	
(Marcela Slavíková)	86
Dialog <i>O hudbě</i> (<i>Περὶ μουσικῆς</i>)	86
Autorství spisu	86
Datace spisu	87
Žánr a hlavní postavy dialogu	89
Struktura spisu <i>O hudbě</i>	91
Prameny	93
Stylistická a historická hodnota spisu <i>O hudbě</i>	95

PSEUDO-PLÚTARCHOS, <i>O hudbě</i>	97
Komentář	153
<i>Seznam zkratek</i>	197
<i>Seznam pramenů</i>	198
<i>Seznam literatury</i>	205
<i>Slovníky a encyklopédie</i>	212
<i>Ediční poznámka</i>	213
<i>Summary</i>	215
<i>Jmenný rejstřík</i>	217
<i>Věcný rejstřík</i>	224
<i>Přílohy</i>	233

Role *músiké* v řecké kultuře

V dějinách se často setkáváme se skutečností, že ústřední pojmy té či oné kultury jsou natolik komplexní a natolik bytostně zasazené do její struktury i do jejího způsobu fungování, zkrátka do samého jejího bytí, že snaha je přeložit, ať už doslovně či interpretativně, do kultury jiné představuje kardinální problém, a každý interpret či překladatel si je dopředu vědom marnosti svého počínání. Jedním z takových pojmu je také řecký koncept *músiké*, který neznamená prostě jenom hudbu (byť i to je jedním z jeho významů), ale otevírá široké sémantické pole, jež charakterizuje řeckou kulturu i její specifika. Téměř všeprostupující charakter *músiké* u Řeků má ovšem za následek, že nelze najít snad žádnou podstatnou sféru života, která by jí nebyla zasažena. Z těchto důvodů může následující studie sloužit jako pouhý úvod k tématu: jako nástin půdorysu, jaký *músiké* v náboženském i společenském životě antického Řecka narýsovala. A v neposlední řadě se snad v této souvislosti prokáží více než půlstoletí staré, avšak stále hojně citované Bomanovy charakteristiky židovské kultury jakožto kultury primárně auditivní, na rozdíl od údajně vizuálně založené kultury řecké,¹ jako pohodlně zjednodušující a příliš všeobecné, jinak řečeno: jako zkratovité a zavádějící.